

Zâna își deschide cartea de vrăji și citește:

Un „bună ziua” face minuni:
Pare că soarele răsare
Și inimile-ncep să zboare,
Iar tu bunăvoință aduni.

- Înțeleg. Bună ziua, mătușă Polly!

- Bună ziua, Lancelot! Vezi, nu e complicat.

Câteva zile mai târziu, zâna își face apariția la castel.

- Ia te uită, se miră Lancelot, ce faci aici, mătușă Polly?

- Am venit să te învăț cuvintele magice. Dacă vrei să devii cavaler, trebuie să le știi pe dinafară! Apropo, ar fi trebuit să rostești unul dintre ele când am intrat...

În timp ce iau o gustare la bucătărie, pajul,
foarte curios, cercetează bagheta magică a zânei.

- Dă-mi puțin bagheta ta, mătușă Polly.
- Crezi că ți-o împrumut dacă mi-o ceri așa?
- Și de ce nu?
- Pentru că lipsește cuvântul magic.

Zâna deschide din nou cartea de vrăji și citește:

*Când vrei să ceri ceva, se recomandă
Să spui frumos „te rog”, ca o ofrandă.
Și oamenii vor fi pe loc dispuși
Să-ți dea ce le ceruși!*

- Poți să-mi împrumuți bagheta ta, te rog, mătușă Polly?
- Îmi promiți că n-o folosești?
- Da, promit.

